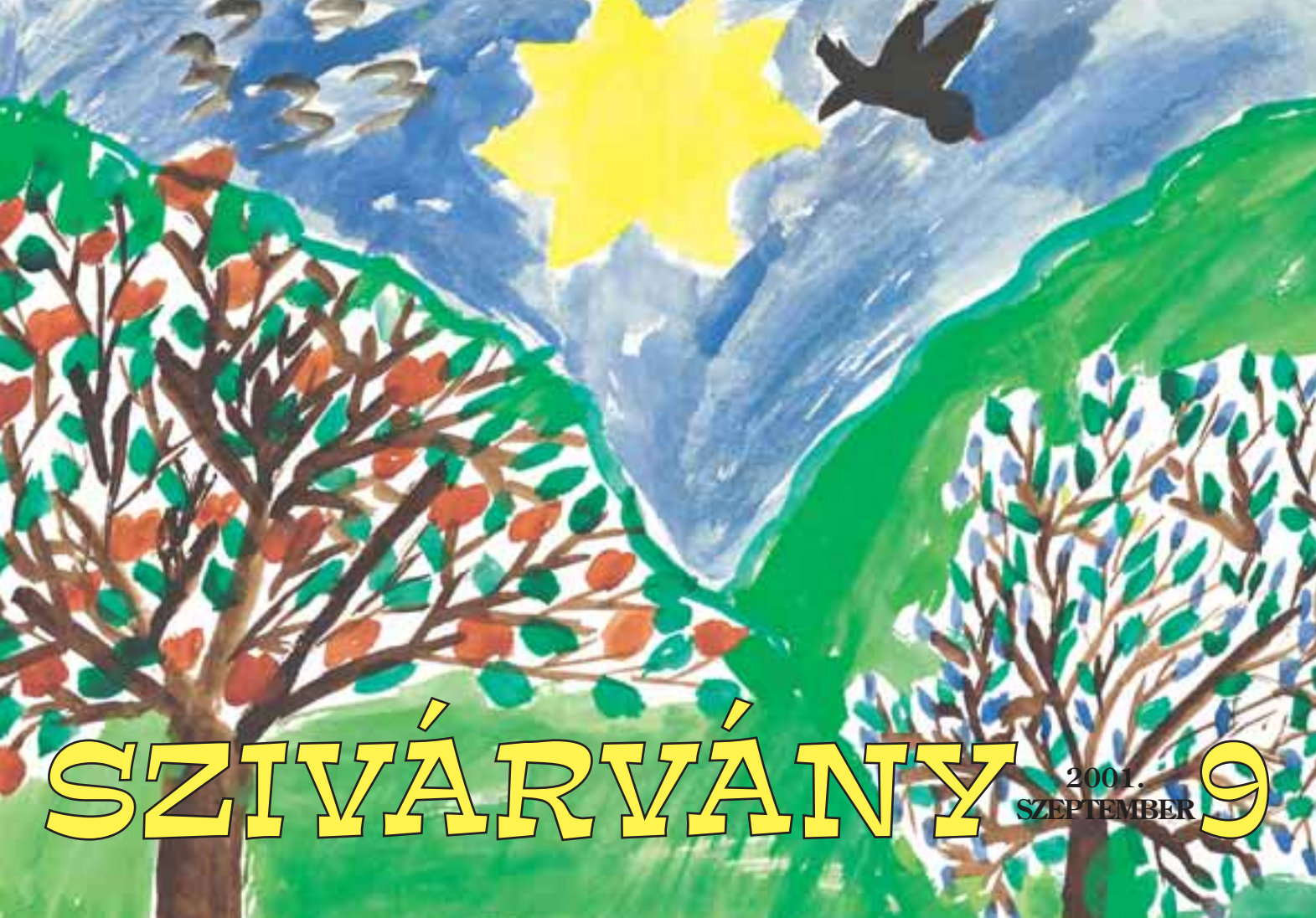

SZIVÁRVÁNY

2001.
SZEPTEMBER

9

GÁRDONYI GÉZA

ISTEN VELED, GÓLYAMADÁR!

A két gólyánk elment. Szent István király napján láttam őket utoljára a mezőn. Nem halásztak, csak álltak, álldogáltak elgondolkozva a fűben, mind a ketten. A fecskék vidáman csapongtak fölöttük a levegőben.

Azok még nem gondoltak akkor az utazásra.

Furcsa két madárfaj a gólya meg a fecske, hogy tavasszal mindig idejön a másik világrészből; ősszel meg mindig visszatér a másik

világrészbe. Ott nem raknak fészket, nem költenek, csak itt, nálunk...

A minap még sok gólyát láttam a magasban. Odafenn kanyarogtak a falu fölött, aztán egyszer csak: egyenes az út délnek.

De hát miért megy el, ha a falunkat, az országunkat érzi otthonának? Oh, bizony könnyű azt kitalálni. A tél nem terít nekik asztalt. Amikor közeleg az ősz, az októberi hideg leheletétől dermedten hullanak le a bogarak milliói. A december szele kemény kérget fagyaszt a vizekre, s a téli ég felhői hóval borítják be a mezőket.

Miből éljen akkor a szegény gólya? Éhen halna valamennyi.

Talán éppen most repülnek fenn, a szédítő magasságban a tenger fölött. Talán éppen most kiáltja az egyik gólyafiú:

– Anyácskám, elfáradtam!

– Terjeszd ki a szárnyadat – feleli bizonyára az anyja.

S megszűnik a szárnyak levegővérese. Az egész gólyacsapat kiterjesztett szárnyal leng a levegőben.

A watercolor illustration of a large, spreading tree with a thick brown trunk and many branches. The leaves are green and yellow, suggesting autumn. Several birds are perched on the branches and on the ground around the tree. Some birds are holding acorns. The background is a soft yellow and green wash.

CSANÁDI IMRE
NYÁRMARASZTALÓ

Szól a rigó: de jó,
érik a dió,
millió,
millió!

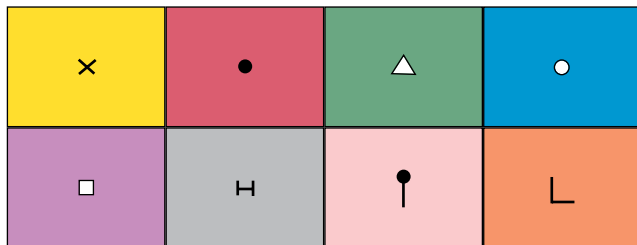
Útra kel a fecske,
jajgat a fürjecske:
pitypalatty,
pitypalatty,
nyár, nyár,
itt maradj!

MAJTÉNYI ERIK

ISKOLAKEZDÉS

Holnap reggel
közel s távol
negyven, ötven,
kétszáz házból,
kétezerből,
millióból
vígán lép ki
úgy fél nyolckor
egy kis gyermek,
kettő, három,
hogy az útnak
nekivágjon.

Ha megkérded,
hova mennek,
készségesen
ráfelelnek,
s nem azt mondják,
hogy a tudást
megostromló
nagy csatába –
szerényebben
válaszolnak:
– Csak ide, az
iskolába!

FORRÓ ÁGNES rajza

DÉNES GYÖRGY

HAJNALI DAL

Gyönyörű a reggel,
mikor a nap fölkel,
fűszál, virág csupa szikra,
vidám szemmel jár Mariska.

A rigók is rajba állnak,
cinkék ágról ágra szállnak,
csupa kavargás a berek,
kismadarak, füttyüljetek!

Csendüljön a kő, a vas,
vén tornyon az ércakas,
szelek zúgassák a fákat,
fújják meg a trombitákat!

Ha a világ fényben árad,
elfüstölög minden bánat.
Nézzétek csak, emberek:
két kiscica hempereg.

VARGA TAMÁS rajza

Melyik cica oldotta meg rosszul a házi feladatot?

BETŰORSZÁG

Volt egyszer egy különös ország. Betűországnak nevezték. Lakói sajnos mind nagyon csúnyák és betegek voltak. Volt közöttük behorpadt hasú **o** betű, görbe lábú **l** betű, kacskaringós **d** betű, a nagy **A** betű pedig annyira görbe volt, hogy alá kellett támasztani.

Valamennyien szökevény betűk voltak. A gyerekek füzetéből Betűországba siettek, mert hallottak a híres Doktor Betű Balázsról, aki a behorpadt hasú **o** betűket szépen kigömbölyítette. A **d** betűk délcegen, a nagy **A** betűk hetykén álltak saját lábukon.

Igen ám, de meggyűlt a baja a doktornak a meggyógyult és megszépült betűkkel. Küldte volna vissza őket a gyerekek füzetébe, de a betűk fülük botját sem mozdították, már amelyiknek volt füle.

– Dehogyanis megyünk vissza a sok zsírfoltos, számárfüles, rongyos füzetbe – kiabálták.

Csak hát baj volt, mert minden nap újabb betűsereg érkezett, és kellett a hely. Doktor Betű Balázs törte is a fejét, hova tegye kezeltjeit, míg azután fogadott egy betűszedő mestert meg egy könyvkötőt, és megkérte őket, készítsenek könyveket a sok szép, kigyógyított betűből.

Nem is kérték magukat

sokáig a mesterek. A betű-
szedő fényes fehér lapokra
szebbnél szebb meséket ra-
kott ki belőlük. A könyvkötő
mester összefűzte a lapokat.
Lett is azokból olyan sok
szép mesekönyv, hogy még a
baglyok is csodájára jártak.
Feltették a pápaszemüket, és
egész éjjel olvastak. Nem
csoda, hogy azután nappal
olyan jól aludtak.

A
B
C
H
N
O
P
T
U
V
Z

**Segíts a baglyoknak megkeresni a bújócskázó betűket.
Rajzolj pöttyöt a megtalált betűk kockájába.**

GAZDAG ERZSI

ÁKOMBÁKOM HADSEREG

Ákombákom,
de bánom,
táncol az én írásom.

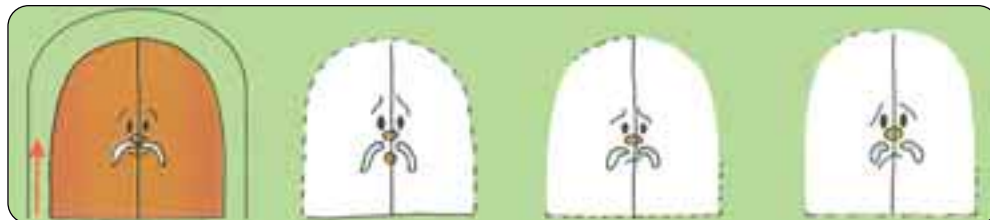
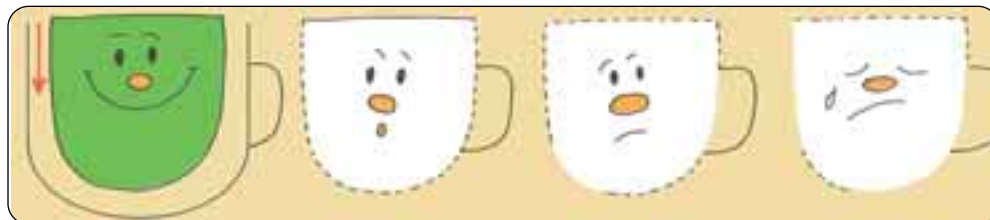
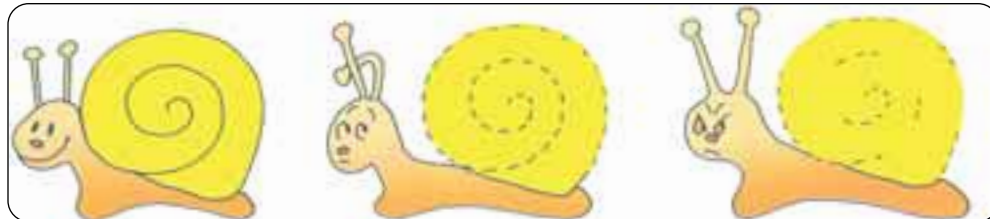
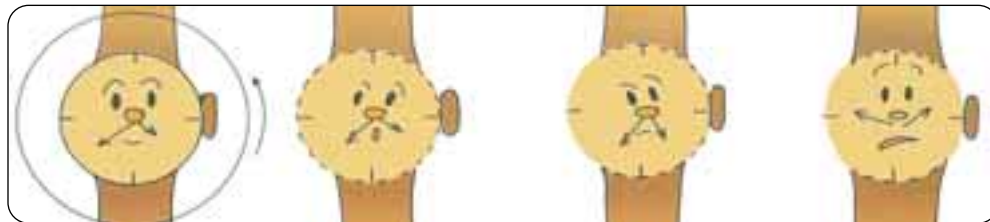
Nézd az i
hogymibolyog!
f betűm is tántorog.

Forog a g,
penderül.
Az e mindjárt elterül.

De ostoba hadsereg
ez a betűrengeteg!

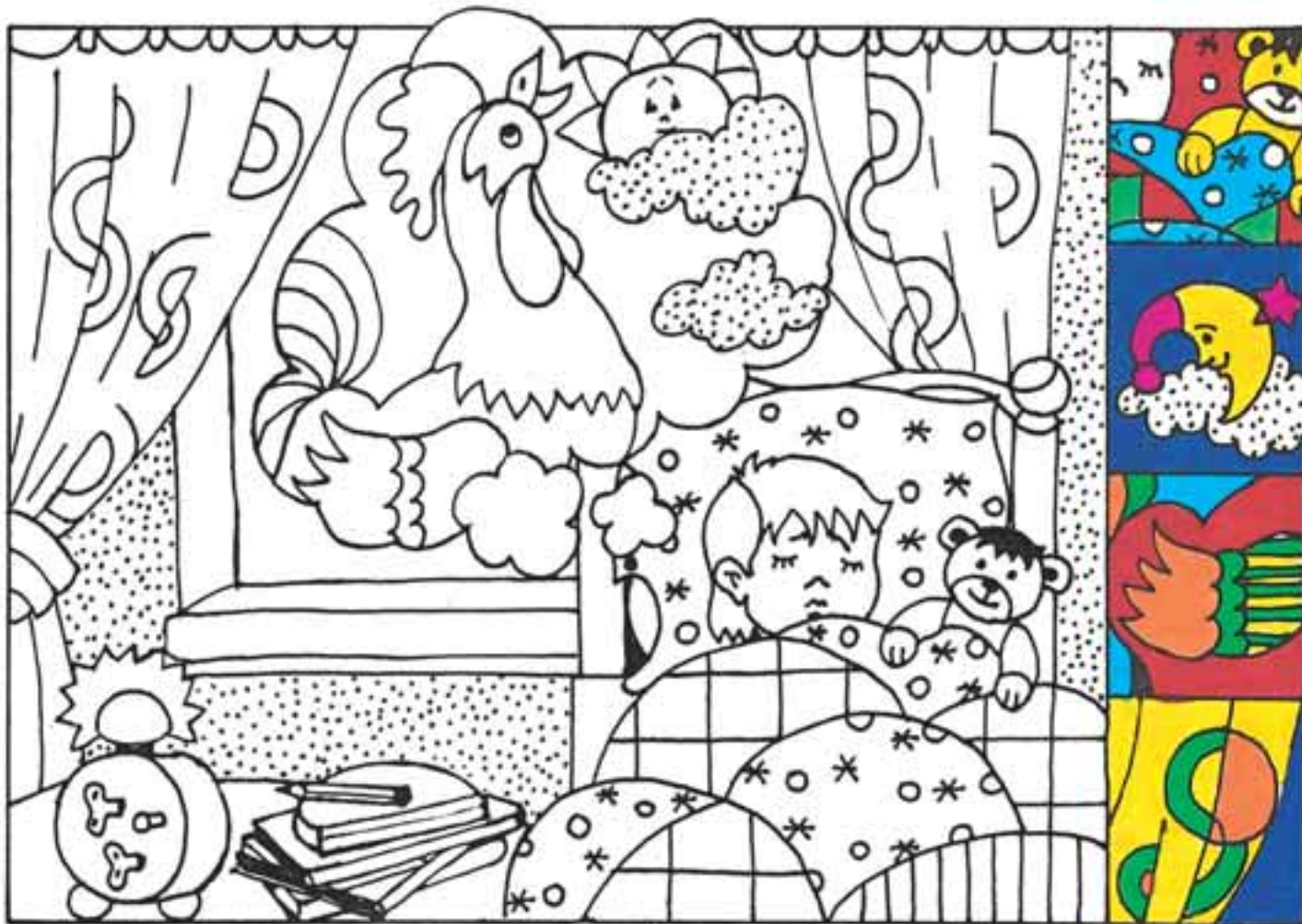
Parancsokat megveti,
nyelvét rám öltögeti.

Ákombákom hadsereg,
elbánsz én teveled!

Gyakorold a szép vonalakat. Belőlük lesz a szép betű.

Színezd ki a rajzot, és keresd meg, melyik részlet illik bele.

TANDORI DEZSŐ

TIGRIS

Tigris, tigris, királytigris,
de méltóságos vagy itt is!
Így élsz őseid honában,
a dzsungles Indiában.

Villog vörösbarna hátad.
Vadászol – vagy rád vadásznak –
erdőn, pusztán, járhatatlan
mocsarakban, nádasokban.

Roppant tested csupa izom.
Fény játszik a csíkjaidon.
Fenségesen tudsz pihenni,
rezzenetlenül figyelni.

Ki hallja meg, ha te kúszol!
Búvárnál különbül úszol;
szökkenésed játszi könnyed...
Kérlek, méltón zárd e könyvet.

Ez itt Sir Kán, Maugli rettegett
ellensége. A hatalmas erejű
tigris csak Ázsiában él a forró
trópusi őserdőkben sőt a jeges
északon is. Zsákmányát lero-
hanással és jókora ugrással
teríti le. Az öreg, vadászni már
alig tudó tigrisek háziállatokat,
olykor embereket is megtá-
madnak, de csak hátból. Ezért
a bennszülöttek tarkójukra tett
álarccal riasztják el a
dzsungelben mögöttük
lopakodó tigrist. A tigriskölyök
épp oly játékos
és gyámoltalan,
mint minden
gyermek.

A TIGRIS ÉS A RÓKA

KÍNAI NÉPMESE

A róka egyszer találkozott a tigrissel. A tigris rávicsorgott, karmát meresztette, és meg akarta őt enni. A róka cselhez folyamodott. Megszólalt:

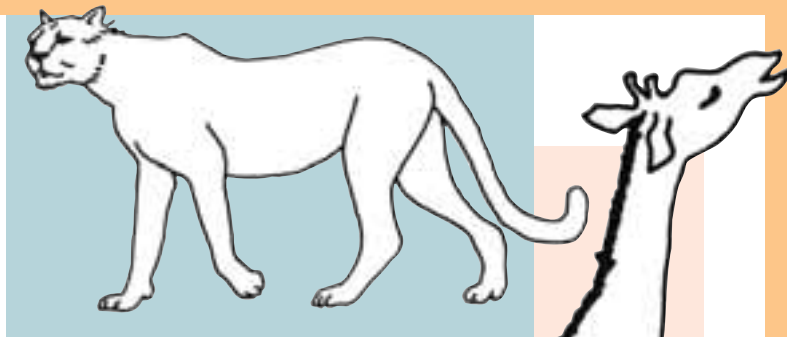
– Uram! Ne képzeld, hogy egyedül te vagy az állatok királya. Én is vagyok olyan bátor, mint te. Ha nem hiszed, tegyünk próbát. Induljunk el. Én megyek elől, te gyere utánam. Ha az emberek nem ijednek meg tőlem, széttéphetsz.

A tigris beleegyezett, és a róka után mendegélt az országúton. Amikor a vándorok a róka mögött a hatalmas tigrist meglátták, rémülten elfutottak.

Erre a róka büszkén megszólalt:

– Na látod?! Elöl mentem, az emberek csak engem láthattak, mert mögöttem kullogtál!

– Igaz, ami igaz – döbbsent meg a tigris, és behúzott farokkal elszaladt.

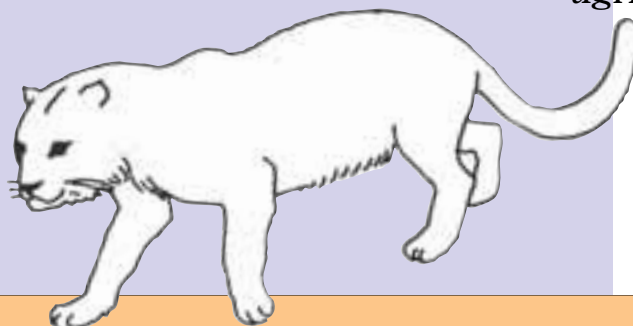
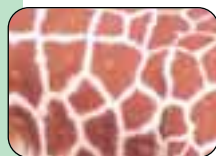
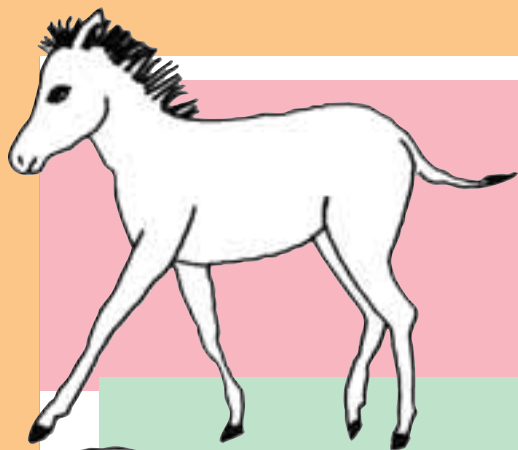

Öltöztess fel mindenik állatot a saját ruhájába. Tudod a nevüket is?

LÁSZLÓFFY ALADÁR TIGRIS-TRÉFA

Déli napfény Ázsiában,
sötét sávban, sárga sávban.
A vadonra süt a meleg,
de a tigris nem szédeleg.
Pedig rajta bunda van még,
a nap alatt régi vendég:
ott kúszik az indák alatt,
ágak árnyékában halad...
Sárga sávban, sötét sávban
tűz a napfény Ázsiában,
fényt és árnyékot is rámos,
tigrisbunda ettől sávos.

ALOIS MIKULKA

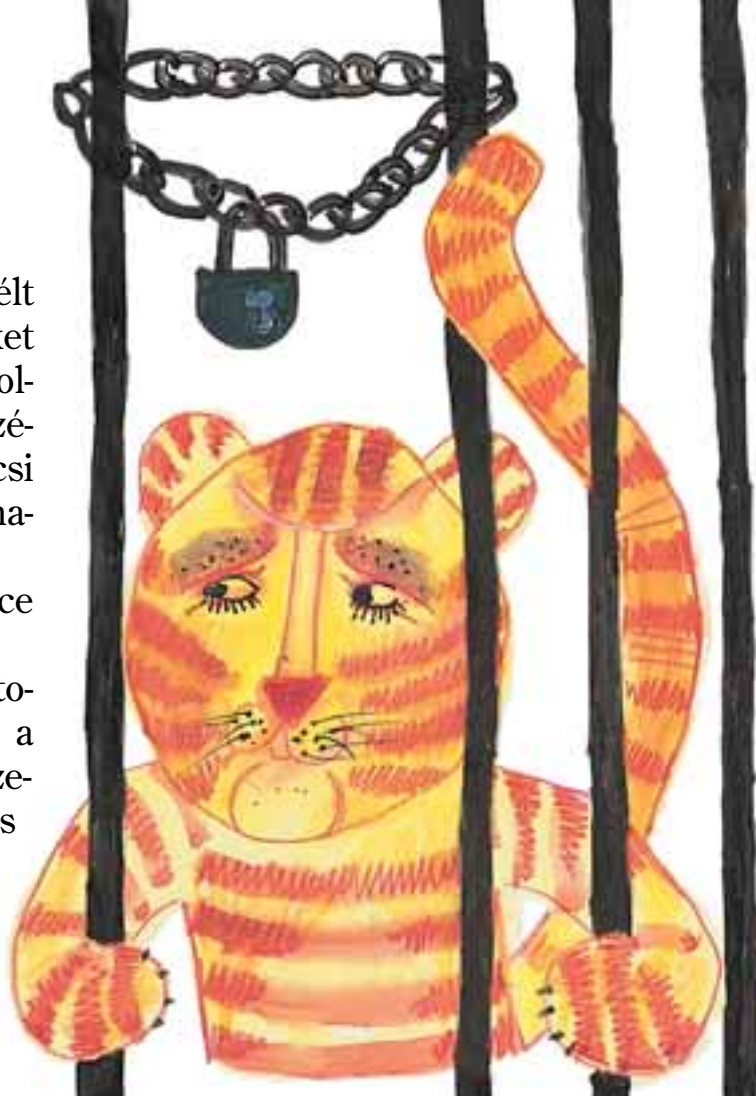
MESE A SZOMORÚ TIGRISRŐL

Volt egyszer egy tigris. Egy ketrecben élt az állatkertben. Csak bámulta az embereket a rácson túl, az emberek fölött meg az égboltot, a napot, s folyton-folyvást az járt az eszében, hogy milyen is volt, amikor ő még kicsi volt a dzsungelben, szabadon. Nagyon-nagyon szomorú volt.

Egy apró madárka repült el a ketrece előtt.

– Madárka – szólt rá a tigris. A madár tovább akart repülni, de a tigris nagy, szomorú szemére esett a pillantása. És berepült a rácsok közé.

A tigris óvatosan megsimogatta a mancsával a madár fejcs-

kéjét. És a madár hagyta. Szemernyit sem félt, mert akinek ilyen nagy, szomorú szeme van, nem lehet rossz.

– Ó, milyen jó volna, ha olyan kicsi lehetnék, mint te – sóhajtott a tigris. – Mit eszel, madárka, hogy ilyen kicsi vagy?

A madárka oldalra fordította fejcskékjét, és így válaszolt a tigrisnek:

– Magokat eszem. Hozok neked is néhány szemet. Talán te is olyan kismadárra válsz, amilyen én vagyok.

Ezzel elrepült. A tigris a rács tövében feküdt, és várt. Kisvártatva visszajött a madár, és néhány szem szürke magocskát hozott a csőrében. A tigris lenyelte a magokat, és úgy érezte, hogy egy kicsit kisebb lett. Csodálkozva nézett a madárra, aki csak ennyit mondott: Látod?! Aztán újból szárnyra kelt, és elkezdte hordani a szürke magocskákat a tigrisnek, míg az olyan kicsi nem lett, mint a madárka. Még szárnyai is nőttek. Átsiklott a rácsok között, és

SZABÓ ZELMIRA rajzi

már kint is volt a szabadban. Vidáman elrepültek valahová messzire.

Másnap reggel az állatkert dolgozói igen-igen elcsodálóztak, amikor megpillantották a bezárt üres ketrecet.

De ha százszor elmagyaráznátok nekik, mi is történt valójában, csupán legyintenek: “Ne beszéljete butaságokat! Hiszen ilyen dolgok csak a mesében vannak.”

Na, immár elég rég nem váltottunk szót, a nyári leveleitekért hol be tudott vinni Vízirígó a Szerkesztőségbe, hol nem, de remélem, mindenki megkapta a választ.

De most hadd szóljak két szót a nyarunkról. Egy távolabbról érkezett vöröshangya csapat erre vándorolt, egye-

Lakó Dóra, Nyáránaköszvényes

Bíró Tünde, Csíkszereda

nesen neki az Óriásinagy Bükkfa odújának. Nem mondom, szeretem a hangyaféléket, igen jóban vagyunk, az időjárás-jelentést is tőlük kapom, de ezt a költözködési szándékot nem néztem egészen jó szemmel, kiváltképpen, ha az én lakásom a célpont, vagy azon keresztül vezet a hadsereg útja. Szerencsére Madár észrevett nagy bajomban, riasztotta az én Vöröshangyáimat, akik egy közeli bolyban laknak. Ezek

gyorsan kaszára-kapára kaptak, hogy megvédelmezzék, és jöttek, áradtak szembe a vándorokkal. Szerencsére ezek nem voltak harcos kedvükben, és azt mondták, jó, ha nem akarjuk, akkor nem az Óriásinagy Bükkfa odúján át vonulnak tovább. Így is lett. Most már az egész menet elzizegett.

Tudatom azt is, hogy Tipe-tupával szedtünk és aszaltunk szamócát valamint áfonyát. Mindkettőt úgy lehet jól megszáritani télire, ha egy kis szá-

Gedő Árpád és Ágnes, Városfalva

rat is hagyunk neki. Továbbá szárítottunk szegfűgombát. Nem túl sokat, annyit, hogy talán elég lesz Kukucsinak is, ha hashajtóra lesz szüksége télvíz idején. Mézünk is van valamennyi Vadméhek jóvoltából, a mogorót Mókusék segítenek begyűjteni. A héját is ők roppantják össze, négy-

be vágjuk, és elteesszük mézbe. Mackóék még nem hoztak édesvackort, mert az csak később érik, de tudom, ők sem maradnak el, és Vadmalac se az édesgyökérrel.

Most pedig a tanévkezdés örömeire idézem nektek Szat-

György Rózsi, Élesd

Bíró Brigitta, Magyarlapád

mári Zsófia III. osztályos várad-i barátnőm versét. A címe: *Ki van itt?*

*Ki van itt? Ki van itt?
Anya, Apa, Tomika.
Játszik a kis hugica,
Anya főz, Apa fűr,
Tomika pedig tanul.
Melyhez hasonló jókat,
CSIIPIKE*

Címlap:
Balogh
Zsuzsánna,
Gelence

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXII. évfolyam. 247. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.
Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE (főszerkesztő), MÜLLER KATI.
A szerkesztőség postacíme: 3400 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 064/141323. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro
Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL. B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA S.R.L.** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában.
ISSN 1221-776x.

Ára 8000 lej

A nagyváradi 11-es Iskola tanulói írták

Szeretek olvasni a Szivárványból, mert annyi sok érdekesség van a ti lapotokban.

Kiss Imre Zsombor

Nagyon dicsérem a Szivárványt, mert olyan szépek a versek és a mesék. Kérlek, hogy jövőre is küldjete nekünk Szivárványt!

Kiss Orsolya

Szépeket szoktatok írni. Szeretek iskolába járni, és nagyon szeretem a tanító nénit.

Bégányi Hajnalka

Zöldül az erdő, zöldül a rét,
Virág nyílik szerteszét!
Be is szól a madárka:
Ne ülj már a szobába!
Jöjj ki, jöjj ki, jól tudom,
Rózsa nyílik arcodon!

Vajas Ildikó

Kedves Csipike!

Nagyon örülök, hogy mindjárt az összes betűt ismerem, és akkor nem kell a testvérem írja a levelet, hanem én fogom írni.

Csipike, tudod-e, hogy nem is olyan nehéz az első osztály? Előre, bevallom, félttem, de most már nem félek, és nagyon érdekes, mert minden nap újat tanulunk.

Minden szépet és jót kívánok neked és Tiptetupának, **Torró Attila, Szentivánlaborfalva**

Szerbusz, kedves Csipike!

Nagyon szeretem az iskolát, és szeretek tanulni. Rólad is nagyon szeretek olvasni. Nálunk, Csíkszeredában van egy rólad elnevezett napközi otthon is.

Hűséges olvasód,
Ambrus Tímea, Kászonújfalva

**Foris Zsuzsa,
Szecseleváros**

Szivárvány

Kicsi, pici Szivárvány,
te olyan jó vagy hozzám,
mikor sírok, tudom,
hogy megvigasztalsz.

Szivárvány, Szivárvány,
te olyan szép vagy,
mint a napnak sugara.

Állatokat mutatsz be,
akiket nem ismerek,
kicsi versikékkel.

Kedves, kicsi
népmeséket,
magyart, skótot,
s szép rajzokat hozzá.

Légy hát vidám,
Szivárvány és Napsugár,
egyén életen át.

**Préda Jonathán,
Sepsiszentgyörgy**

Kóos Bettina, Nagyvárad

Fórizs Emese, Szilágynagyfalu

Kata és a szivárvány

Kata a cicájával sétálgatott eső után.
Felnézett az égre, és meglepetésében felkiáltott:

– Né! Te ki vagy? Olyan tarka, mint egy pille, olyan hosszú, mint egy híd. Különben sincs az égen híd! A múltkor írta, rajzolta a Szivárvány, hogy eső után van az égen szivárvány.

Hát akkor te vagy az!

Írta és rajzolta Magyarai Sarolt, Nyárádremete

NE ZAVARJ, TANULOK!

Jó tanulást kíván
Cirmos és a
Szivárvány.
Vágd körül,
ragaszd kartonra,
a vastag vonalak
mentén metszd
be. Akaszd ki az
ajtódra,
s csúsztasd
a mancsába
valamelyik
üzenetet.

BEJÖHETSZ, JÁTSZOM!